

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2296/2019
08.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујићића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Стана Васовић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 61/17 од 07.06.2017. године исправљене решењем истог суда Гж 61/17 од 20.12.2018. године, у седници већа од 08.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 61/17 од 07.06.2017. године која је исправљена решењем истог суда Гж 61/17 од 20.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 41755/13 од 22.09.2016. године, усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати на име умањења животне активности 350.000,00 динара, претрпљених физичких болова 250.000,00 динара, претрпљеног страха 150.000,00 динара, на име наружења 100.000,00 динара и на име инвалидитета 389.160,00 динара или укупно 1.239.160,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.09.2016. године као дана пресуђења па до коначне исплате као и да јој на име трошкова поступка исплати 304.905.00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 61/17 од 07.06.2017. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 61/17 од 20.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одлучено о накнади нематеријалне штете на име умањења опште животне активности, претрпљених физичких болова, претрпљеног страна и на име наружења са припадајућом каматом од пресуђења до исплате као и у делу којим је одлучено о трошковима поступка. Првостепена пресуда је преиначена у делу става првог изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име инвалидитета исплати 389.160,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.09.2016. године до исплате као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побојану пресуду на основу члана 408. и 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је тужилина ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању 12.01.2009. године око 16,45 часова тужиља се налазила на аутобуском стајалишту у Булевару ... код „...“ у ... са намером да уђе у аутобус на линији број ... и то на предња врата по заустављању аутобуса. Када је аутобус стигао возач је затворио врата и кренуо којом приликом се тужиља одбила од врата и пала на коловоз те је том приликом задобила тешке телесне повреде од којих је лечена од 12.01.2009. до 28.01.2009. године. С обзиром да није утврђен идентитет возача на линији број 83 који је проузроковао саобраћајну незгоду као и да на тој линији постоји више превозника тужени је пасивно легитимисан у овој парници. Како је тужиља због задобијених повреда претрпела нематеријалну штету у виду умањења општеживотне активности, физичких болова, страха, наружења, као и да код ње као последица повреде постоји инвалидитет од 30 %, односно да је у том проценту умањена радна способност, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и тужиљи досудио накнаду штете по свим траженим видовима. Међутим, другостепени суд налази да је првостепени суд код досуђивања накнаде нематеријалне штете по основу инвалидитета на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право те је у том делу првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев одбијен са закључком другостепеног суда да не постоји правни основ за досуђења тог вида нематеријалне штете.

Правилно је закључио другостепени суд да у конкретном случају не постоји основ да се тужиљи досуди накнада нематеријалне штете по основу инвалидитета. При томе не могу се прихватити наводи из ревизије да тужиља потражује исплату осигуране суме у складу са Законом о обавезном осигурању у саобраћају. Суд је везан тужбеним захтевом и чињеничним утврђењем у односу на такав захтев а у конкретном случају тужиља је тражила накнаду нематеријалне штете по основу инвалидитета те су нижестепени судови о тако постављеном тужбеном захтеву и одлучивали. Како је то правилно закључио другостепени суд чланом 200. ЗОО су прописани видови нематеријалне штете по којима се иста може досуђивати. Када се ради о умањеној радној способности, а што је у конкретном случају остало спорно, то је вид материјалне штете из члана 195. ЗОО на коју повређени има право уколико губи зараду или су му потребе трајно повећане или су могућности његовог даљег развијања и напредовања уништене или смањене а тај вид штете се по правилу досуђује као новчана рента. Дакле, у конкретном случају код тужиље је утврђено да постоји као последица задобијене повреде смањена радна способност за 30 % али је на тужиљи био терет да докаже чињеницу да она због тога губи зараду односно има материјалну штету у смислу напред поменуте законске одредбе. С обзиром да тужиља у том правцу није

пужала доказе правилно је другостепени суд нашао да се ради о захтеву за накнаду правно непризнате нематеријалне штете.

Како се осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепене одлуке то је и одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић. с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић